

Tilsyneladende er der blevet et bedre samarbejde mellem de forskellige uddannelsesformer, men i hvert fald må man nok sige, at i forhold til brugerne er det forekommet svært at gennemskue, hvad det var for forskellige tilbud, der var af henholdsvis mere almen karakter og mere faglig karakter. Derfor finder vi det meget vigtigt, at der er et tæt samarbejde mellem de forskellige typer af uddannelse, for det, som de fleste i form af voksen- og efteruddannelse har brug for, er begge dele.

Et centralt spørgsmål, hvad angår voksen- og efteruddannelse, er selvfølgelig finansieringen. Efter SF's opfattelse er det helt afgørende, at man her i Folketinget får et udspil fra regeringens side med hensyn til finansieringen, og det, vi tænker på, er forskellige modeller og ikke nødvendigvis én model, som er den eneste rigtige.

Men jeg vil alligevel her komme med nogle af de ideer, vi selv gør os med hensyn til finansieringen.

Finansieringen skal efter vores opfattelse primært ske ved, at arbejdsgiverne indbetaler til en uddannelsesfond. Det mener vi, fordi det trods alt er arbejdsgiverne, der skal bruge arbejdskraften, når det drejer sig om den faglige uddannelse, og under alle omstændigheder må man sige, at pengene jo kun skabes ud fra de værdier, der produceres. Om de så hentes det ene eller det andet sted, er i den forbindelse formentlig underordnet. I sidste ende kan de kun hentes ud af produktionen.

Vi mener også, det er rimeligt, at man så opretter en uddannelsesfond, hvor pengene går til finansieringen, og finansieringen kunne så gælde både finansiering af voksenuddannelse og efteruddannelse og dækning af uddannelsesorlov, hvis man ønsker fuld dækning.

Bidragyderne til fonden skulle være arbejdsgiverne, både private og offentlige, men det vil også være rimeligt, at staten indbetaler et beløb, for der er en række mennesker, som har behov for en opkvalificering i forhold til deres nuværende uddannelse.

Vi mener også, at der er brug for, at man i virksomhederne har uddannelsesudvalg, på samme måde som man har sikkerhedsudvalg og samarbejdsudvalg, og vi mener også, at det er rimeligt, at den uddannelse, som de enkelte skal have, skal de have ifølge en ret, som de får i forhold til, hvor længe de har været på arbejdsmarkedet. Altså, man opsparer retten til uddannelse i forhold til, hvor længe man har været til-

knyttet arbejdsmarkedet. Dermed er det først og fremmest den enkelte selv, der har ret til at vælge sin uddannelse. Men selvfølgelig vil der i en række situationer også være tale om, at det sker i samarbejde i virksomhederne igennem et uddannelsesudvalg.

Jeg nævnte i min indledning, at dér, hvor jeg synes regeringens svar var svagest, var med hensyn til, hvad regeringen påtænker i den kommende tid – og konkret, hvad man påtænker med hensyn til finansieringen.

Derfor vil jeg godt sige, at det forslag om motiveret dagsorden, som jeg om et øjeblik fremsætter, ikke nødvendigvis er et forslag, vi ønsker til afstemning. Det afhænger af debatten, og det afhænger af de reaktioner, vi får i sidste omgang fra ministrenes side. Vi ønsker ikke nødvendigvis en afstemning, hvis vi kan opnå et resultat, der minder om det, vi gerne vil, uden afstemning. Der er jo ingen grund til at blive stemt ned, for så kan det opfattes, som om der sker det modsatte.

Men det, vi interesserer os for, er to ting. Det ene er indholdet i de ting, som regeringen kommer med til efteråret – jeg har forstået, at der er nogle ting undervejs – og det andet er, cirka hvornår det foreligger.

Vores forslag om motiveret dagsorden lyder sådan:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget opfordrer regeringen til senest ved starten af folketingsåret 1995-96 at fremlægge en samlet plan for voksen- og efteruddannelse, som bl.a. indeholder

- en analyse af behovet for voksen- og efteruddannelse i den kommende 10-års-periode,
- overvejelser over, hvilke former for voksen- og efteruddannelse der vil være behov for i de kommende årtier, bl.a. som følge af internationaliseringen, udviklingen af informationssamfundet m.v.,
- overvejelser over, hvorledes der fortsat kan ske en udvikling på voksen- og efteruddannelsesområdet,
- forskellige forslag til finansiering af voksen- og efteruddannelse og
- forskellige forslag til, hvilke rettigheder lønmodtagere og andre skal have til voksen- og efteruddannelse.